

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 15 oktober 2019 met nummer RvVb-A-1920-0185
in de zaak met rolnummer 1718-RvVb-0640-A

Verzoekende partij   de nv **NAPOLEON GAMES**

vertegenwoordigd door advocaat Wim MERTENS, met
woonplaatskeuze op het kantoor te 3580 Beringen, Paalsesteenweg
81

Verwerende partij   de deputatie van de provincieraad van LIMBURG

vertegenwoordigd door de heer Tom LOOSE

I.   **BESTREDEN BESLISSING**

De verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 25 mei 2018 de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 12 april 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de verzoekende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk van 28 november 2017 verworpen.

De verwerende partij heeft aan de verzoekende partij een stedenbouwkundige vergunning geweigerd voor het regulariseren van het plaatsen van publiciteit op het perceel gelegen te 3600 Genk, Weg naar As 93, met als kadastrale omschrijving afdeling 1, sectie I, nummer 1433 P2.

II.   **VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING**

De verwerende partij dient een antwoordnota en het administratief dossier in. De verzoekende partij dient een wederantwoordnota in.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot vernietiging op de openbare zitting van 11 juni 2019.

Advocaat Kilian STULENS, die *loco* advocaat Wim MERTENS voor de verzoekende partij verschijnt, en de heer Tom LOOSE, die voor de verwerende partij verschijnt, zijn gehoord.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

De verzoekende partij dient op 14 september 2017 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “doosletters, publiciteitspaneel en bekleding” op het perceel gelegen te 3600 Genk, Weg naar As 93.

De aanvraag strekt tot de regularisatie van publiciteit tegen de voorgevel van een gebouw.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Hasselt-Genk’, vastgesteld met een koninklijk besluit van 3 april 1979, in woongebied.

Het perceel ligt ook binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk’, definitief vastgesteld bij besluit van de Vlaamse regering van 20 juni 2014. Het perceel ligt niet in een deelgebied waarvoor het plan specifieke voorschriften vaststelt.

Tijdens het openbaar onderzoek, dat van 17 oktober 2017 tot en met 15 november 2017 gehouden wordt, worden er geen bezwaarschriften ingediend.

Het college van burgemeester en schepenen van de stad Genk weigert op 28 november 2017 een stedenbouwkundige vergunning aan de verzoekende partij.

Tegen die beslissing tekent de verzoekende partij op 4 januari 2018 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 1 maart 2018 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren.

Na de hoorzitting van 6 maart 2018 beslist de verwerende partij op 12 april 2018 om het beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te weigeren. De verwerende partij motiveert:

“...
Overwegende dat het vergunningsaanvraagformulier als voorwerp een aanvraag van stedenbouwkundige vergunning “voor doosletters, publiciteitspaneel en bekleding” vermeldt.

Overwegende dat de aanvraag het plaatsen van publiciteit tegen de voorgevel van een pand betreft;

- dat de linkerzijde van de voorgevel bekleed werd met een zwart dibondpaneel met een kleeffilm en een dibond cassette met tekst uitgefreesd en dicht met witte opale plexi; dat het paneel verlicht wordt d.m.v. interne witte ledverlichting; dat op het paneel volgende teksten staan: “Play when feeling lucky” en “www.napoleon-games.be”, alsook 3 afbeeldingen; dat het paneel een breedte heeft van 5,035 m en een hoogte van 4,430 m;
- dat de rechterzijde van de voorgevel bekleed werd met een zwart dibondpaneel met een breedte van 8,505 m en een hoogte van 4,200 m; dat aan de bovenzijde zich wit gelakte aluminium doosletters bevinden met het opschrift “Napoleon Games” die verlicht worden d.m.v. interne witte ledverlichting; dat verder er op het paneel nog een afbeelding staat van een roulette;
dat aan de rechter zijkant zich een los zwart dibondpaneel bevindt met een breedte van 0,820 m en een hoogte van 4,200 m;

- dat tussen voornoemde delen zich een portiek situeert, eveneens bekleed met een zwarte dibond met een breedte van 3,740 m en een hoogte van 5 m en voorzien van ingewerkte rode ledstrips en een ingewerkte ledspot boven de ingang; dat boven de inkomdeur een logo staat met een breedte van 1,998 m en een hoogte van 1,900 m;
- Overwegende dat de onmiddellijk omgevende bebouwing in hoofdzaak gevormd wordt door een aaneengesloten bebouwing, twee en drie bouwlagen hoog en met hellende daken; dat op de gelijkvloerse bouwlaag veelal handel en diensten aanwezig zijn; dat de verdiepingen voornamelijk een residentieel gebruik hebben; dat er in deze omgeving een ruime aanwezigheid is van publiciteit middels uithangborden, bestickeringen en lichtreclames, verscheiden in voorkomen en zonder enige uniformiteit;
- dat de aanvraag een uitzonderlijk pand betreft in deze omgeving, zowel naar inplanting (op circa 13m achter de rooilijn, circa 9.50m achteruit gelegen t.o.v. voorgevel links naastgelegen pand) als naar volume (één bouwlaag met plat dak);
- (...)

Overwegende dat het beroepschrift in hoofdzaak de volgende motieven aanvoert:

- er worden kritieken geformuleerd bij de loutere opportuniteitsbeoordeling waarop de weigeringsbeslissing gesteund is;
- er wordt aangevoerd dat de voorliggende vergunningsaanvraag perfect past binnen de onmiddellijke omgeving;

Overwegende dat de volledige bekleding van de (gelijkvloerse) gevel een aanzienlijke oppervlakte heeft (circa 76m²);

dat de zwarte achtergrond-kleur en de daarop aangebrachte aanduidingen een geïntegreerde publiciteitsinrichting vormen;

dat deze inrichting een visueel storend voorkomen heeft in het straatbeeld ter plaatse;

dat ten opzichte van de andere nabije gebouwen in deze voornamelijk aaneengesloten bebouwingen deze publiciteitsinrichting niet de nodige ruimtelijke samenhang heeft en de oppervlakte ervan als overdreven te beschouwen is;

Overwegende dat de uitvoering met een hoogte over de volledige bouwlaag niet in overeenstemming is met de bepalingen van de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden;

dat art. 6 immers luidt : “De reclame-inrichtingen of uithangborden dienen op minimum 2,50m boven de stoep of de begane grond geplaatst. ...”;

Overwegende dat door het onderscheiden donker kleurgebruik, met accenten in witte en rode tinten, deze publiciteit een aandachtstrekkend effect heeft (in het beroepschrift omschreven als ‘een hoge graad van zichtbaarheid’ die nagestreefd wordt); dat uit oogpunt van verkeersveiligheid dergelijke afleiding voor een achteruit springende inplanting hier op deze drukke verkeersweg niet gewenst is;

Overwegende dat voor één van de in het beroepschrift aangehaalde precedënten (Hoevezavellaan 5-7) op 11 mei 2017 door de deputatie in beroep de stedenbouwkundige vergunning geweigerd werd;

dat voor de andere precedënten evenmin een vergunningstoestand aangetoond wordt;

Overwegende dat de voorgestelde regularisatie niet verenigbaar is met een goede ordening van de plaats noch met de vigerende gemeentelijke bouwverordening;

Overwegende dat de stedenbouwkundige vergunning niet kan worden verleend;

...”

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

Uit het dossier blijkt dat de vordering tijdig en regelmatig ingesteld is. Er worden geen excepties opgeworpen.

V. ONDERZOEK VAN DE MIDDELEN

A. Eerste middel

Standpunt van de partijen

1.

Een eerste middel leidt de verzoekende partij af uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (vervolgens: Motiveringswet), van het zorgvuldigheidsbeginsel en van artikel 6 van de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden van 28 november 1975.

De verzoekende partij stelt:

“ ...

Uit het beroepen besluit valt af te leiden dat verwerende partij heeft geoordeeld dat de aanvraag niet in overeenstemming is met de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden dd. 28 november 1975:

(...)

Het aangehaalde artikel 6 van de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden luidt als volgt:

(...)

De te beantwoorden vraag is of de vergunningsaanvraag, te weten een aanvraag tot het plaatsen van “doosletters, publiciteitspaneel en bekleding” in totaliteit ressorteert onder het toepassingsgebied van artikel 6 van de bouwverordening. Verzoekende partij zal vervolgens aantonen dat dit niet het geval is, terwijl verwerende partij deze premisse heeft aangegrepen om de aanvraag geheel te weigeren:

(...)

Een eerste vaststelling is dat de gemeentelijke bouwverordening onder artikel 1 zelf geen definitie bevat van het materieel toepassingsgebied van “een geïntegreerde publiciteitsinrichting”.

(...)

De notie “geïntegreerde publiciteitsinrichting” dient bijgevolg in zijn spreekgebruikelijke betekenis te worden geïnterpreteerd. De interpretatie van verwerende partij is veel te verregaand. Volgens verwerende partij maakt ook de volledige gevelbekleding deel uit van de geïntegreerde publiciteitsinrichting. Dergelijke visie kan onmogelijk stroken met de initiële bedoeling van het reglement.

Uiteindelijk is de gevelbekleding niet meer dan een metalen plaat die tegen de gevel wordt bevestigd. Deze plaat in de zwarte kleur vormt uiteraard geen publiciteitsinrichting conform de gemeentelijke bouwverordening. Dat de doosletters en het publiciteitspaneel als

publiciteitsinrichting worden aanzien, klopt misschien wel, maar dat geldt zeker niet voor de gevelbekleding:

[afbeelding]

Voor de duidelijkheid: de doosletters en het publiciteitspaneel werden volgens de normen van de gemeentelijke bouwverordening geplaatst op een hoogte van 2,5m. Dit blijkt duidelijk op de hierboven getoonde schets.

De conclusie is dan ook dat verwerende partij de gemeentelijke bouwverordening op foutieve wijze heeft geïnterpreteerd door ook de zwarte gevelbekleding onder het toepassingsgebied te plaatsen. Hierdoor werd het dossier niet met de vereiste zorgvuldigheid onderzocht en zijn de aangehaalde motieven geen pertinente motieven om de aanvraag te weigeren.

...

2.

De verwerende partij antwoordt:

“ ...

In het eerste middel tot nietigverklaring werpt de verzoekende partij de schending op van de artikelen 2 en 3 van de formele motiveringswet, het zorgvuldigheidsbeginsel en artikel 6 van de gemeentelijke verordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden.

Ons college zou ten onrechte geoordeeld hebben dat de volledige aanvraag een “geïntegreerde publiciteitsinrichting” is, zeggend conform de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden, en dat de aanvraag tot het plaatsen van “doosletters, publiciteitspaneel en bekleding” in totaliteit ressorteert onder het toepassingsgebied van artikel 6 van deze verordening.

Vooreerst moet worden opgemerkt dat de term “geïntegreerde publiciteitsinrichting” op zich niet voorkomt in de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden (zie inventaris stuk nr. 20) en ons college in het bestreden besluit de term op zich ook als dusdanig niet hanteert om de toetsing uit te voeren aan de gemeentelijke bouwverordening (wel voor de beoordeling van de goede ruimtelijke ordening, zie tweede middel).

Voorts is de beoordeling van ons college zonder meer terecht.

Artikel 6 van de bovenvermelde verordening bepaalt immers dat reclame-inrichtingen of uithangborden op minimum 2,50 meter boven de stoep of de begane grond moeten geplaatst worden. Het artikel stelt tevens dat deze verplichting niet geldt voor de reclamepanelen op palen.

Welnu, na de betreffende aangevraagde werken in detail te hebben beschreven, oordeelde ons college terecht dat er een schending voorligt van bovenvermelde bepaling:

(...)

Op de afbeeldingen van de aangevraagde werken, is inderdaad duidelijk te zien dat de reclamepanelen tot tegen de grondoppervlakte bevestigd worden. Dat de panelen in functie van reclame staan, kan niet ernstig ontkend worden. Zo zijn de panelen onder meer duidelijk voorzien van afbeeldingen en een verwijzing naar de website onderaan (zie inventaris stuk nr. 15.1, foto 5).

...

3.

De verzoekende partij dupliceert:

“ ...

In de antwoordnota haalt verwerende partij aan dat ‘haar beoordeling zonder meer terecht is’, waarna de motivering in extenso wordt hernomen, dat de reclamepanelen tot tegen de grondoppervlakte bevestigd worden en dat de panelen in functie van reclame staan.

Kwestieuze metalen “Dibond-plaat” werd in 1992 ontwikkeld door 3A Composites. De verordening dateert van 28 november 1975, en op dat ogenblik was er geen enkele sprake van het bestaan van “Dibond-platen”. De vraag is of de zwarte gevelbekleding onder het toepassingsgebied van artikel 6 kan worden geplaatst.

Uit de tekst van artikel 6 van de verordening blijkt zeer duidelijk dat het gaat om ‘reclameinrichtingen of uithangborden’ die vervolgens op ‘minimum 2,50 meter boven de stoep of de begane grond worden geplaatst’. Het gaat dan ook om constructies die intrinsiek hinderlijk kunnen zijn. Een gevelbekleding heeft niet deze noodzaak om op een zekere hoogte te worden geplaatst, aangezien het simpelweg onmogelijk is om het hoofd te stoten tegen gevelbekleding.

Deze interpretatie vindt bevestiging in de zinsnede dat ‘dit geldt niet voor de reclamepanelen (sic) op palen’. Voor dergelijke inrichtingen geldt er evenmin de noodzaak van een voldoende hoge plaatsing.

Verwerende partij spreekt in de antwoordnota niet tegen dat de gevelbekleding niet meer is dan een metalen plaat die tegen de gevel wordt bevestigd, noch dat de doosletters en het publiciteitspaneel volgens de normen van de gemeentelijke bouwverordening op een hoogte van 2,5 m werden geplaatst.

De conclusie is dan ook dat verwerende partij de gemeentelijke bouwverordening op foutieve wijze heeft geïnterpreteerd door ook de zwarte gevelbekleding onder het toepassingsgebied te plaatsen. Hierdoor werd het dossier niet met de vereiste zorgvuldigheid onderzocht en zijn de aangehaalde motieven geen pertinente motieven om de aanvraag te weigeren.

...”

Beoordeling door de Raad

1.

Uit artikel 4.3.1, §1, eerste lid, 1°, a van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO), in zijn toepasselijke versie, samen gelezen met artikel 1.1.2, 13°, c VCRO, volgt dat een vergunning geweigerd moet worden als de aanvraag strijdig is met een stedenbouwkundig voorschrift opgenomen in een bouwverordening, voor zover er daarvan niet op geldige wijze afgeweken is.

Het wordt niet betwist dat de gemeentelijke bouwverordening op de reclame-inrichtingen en uithangborden, definitief vastgesteld bij besluit van de gemeenteraad van de stad Genk van 28 november 1975 en goedgekeurd met een koninklijk besluit van 23 april 1976 (vervolgens: de bouwverordening), nog altijd van kracht is.

Artikel 6 van de bouwverordening bepaalt:

“ ...

De reclameinrichtingen of uithangborden dienen op minimum 2,50 meter boven de stoep of de begane grond geplaatst. Dit geldt niet voor de reclamepanelen op palen.

Bij wegen zonder bouwvrije strook mag de uitstek van de inrichtingen niet meer dan 6/100ste van de afstand tussen de rooilijnen bedragen met een maximum van 1,20 m.

Bij wegen met bouwvrije strook mag de uitstek niet meer dan 1/4de van de breedte van deze strook bedragen.

...”

Het formulier waarop de regularisatieaanvraag gesteld is, benoemt het voorwerp als “doosletters, publiciteitspaneel en bekleding”.

In de bestreden beslissing omschrijft de verwerende partij de aangevraagde handelingen als volgt:

“ ...

Overwegende dat de aanvraag het plaatsen van publiciteit tegen de voorgevel van een pand betreft;

- *dat de linkerzijde van de voorgevel bekleed werd met een zwart dibondpaneel met een kleefilm en een dibond cassette met tekst uitgefreesd en dicht met witte opale plexi; dat het paneel verlicht wordt d.m.v. interne witte ledverlichting; dat op het paneel volgende teksten staan: “Play when feeling lucky” en “www.napoleon-games.be”, alsook 3 afbeeldingen; dat het paneel een breedte heeft van 5,035 m en een hoogte van 4,430 m;*
- *dat de rechterzijde van de voorgevel bekleed werd met een zwart dibondpaneel met een breedte van 8,505 m en een hoogte van 4,200 m; dat aan de bovenzijde zich wit gelakte aluminium doosletters bevinden met het opschrift “Napoleon Games” die verlicht worden d.m.v. interne witte ledverlichting; dat verder er op het paneel nog een afbeelding staat van een roulette;*
dat aan de rechter zijkant zich een los zwart dibondpaneel bevindt met een breedte van 0,820 m en een hoogte van 4,200 m;
- *dat tussen voornoemde delen zich een portiek situeert, eveneens bekleed met een zwarte dibond met een breedte van 3,740 m en een hoogte van 5 m en voorzien van ingewerkte rode ledstrips en een ingewerkte ledspot boven de ingang; dat boven de inkomdeur een logo staat met een breedte van 1,998 m en een hoogte van 1,900 m;*

...”

De feitelijke juistheid van die beschrijving staat niet ter discussie.

De gevelbekleding met zwarte dibondpanelen maakt deel uit van de regularisatieaanvraag. De blokletters, afbeeldingen en de vermelding van de website van de verzoekende partij worden op de panelen aangebracht. De panelen worden voor reclamedoelinden aangewend en kunnen onmogelijk van de overige onderdelen van de aanvraag worden gescheiden.

De verwerende partij heeft de zwarte dibondpanelen rechtmatig als een onderdeel van de inrichting dienstig voor reclame in de zin van artikel 6 van de bouwverordening gekwalificeerd. Dat er ten tijde van de totstandkoming van de bouwverordening geen sprake was van het bestaan van dibondpanelen, doet niet ter zake. De bouwverordening is nog altijd geldig en heeft verordenende kracht. Ook de verwijzing naar de afwijking voor reclamepanelen op palen is niet dienstig.

2.

De strijdigheid van de aanvraag met artikel 6 van de bouwverordening wordt niet weerlegd.

Het middel wordt verworpen.

B. Tweede middel

Standpunt van de partijen

1.

Een tweede middel leidt de verzoekende partij af uit de schending van de artikelen 2 en 3 van de Motiveringswet, en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

De verzoekende partij voert aan:

“ ...

Onder het eerste middel werd aangetoond dat de bestreden beslissing zich niet kan steunen op de motieven die daar worden bestreden. Uit het tweede middel blijkt dat ook de volgende weigeringsmotieven niet pertinent zijn.

*“dat deze inrichting een visueel storend voorkomen heeft in het straatbeeld ter plaatse;
dat ten opzichte van de andere nabije gebouwen in deze voornamelijk aaneengesloten bebouwingen deze publiciteitsinrichting niet de nodige ruimtelijke samenhang heeft en de oppervlakte ervan als overdreven te beschouwen is;” (...)*

Overwegende dat door het onderscheiden donker kleurgebruik, met accenten in witte en rode tinten, deze publiciteit een aandachtstrekkend effect heeft (in het beroepschrift omschreven als ‘een hoge graad van zichtbaarheid’ die nagestreefd wordt); dat uit oogpunt van verkeersveiligheid dergelijke afleiding voor een achteruit springende inplanting hier op deze drukke verkeersweg niet gewenst is.” (...)

Verzoekende partij heeft in het administratief beroep nochtans het volgende voorgelegd aan verwerende partij:

(...)

De beide weigeringsmotieven van verwerende partij bieden geen afdoende weerlegging van de concrete motieven van verzoekende partij. Verzoekende partij heeft zeer uitvoerig het thans bestaande straatbeeld geschetst, verzoekende partij heeft gewezen op de sinds jaar en dag bestaande toestand van het pand, verzoekende partij heeft aangetoond dat het pand slechts een beperkte zichtbaarheid heeft en verzoekende partij heeft aangetoond dat het veilig verkeer simpelweg niet in het gedrang kan komen.

Als deze concrete motieven worden weggezet met de algemene zinsneden dat “door het onderscheiden donker kleurgebruik, met accenten in witte en rode tinten, deze publiciteit een aandachtstrekkend effect heeft; dat uit het oogpunt van verkeersveiligheid dergelijke afleiding voor een achteruit springende inplanting hier op deze drukke verkeersweg niet gewenst is.” Hiermee wordt geen afdoend antwoord geboden op de concrete motieven die verzoekende partij heeft aangehaald in het administratief beroep.

Tot slot haalt verwerende partij aan dat “deze inrichting een visueel storend voorkomen heeft in het straatbeeld ter plaatse; dat ten opzichte van de andere nabije gebouwen in deze voornamelijk aaneengesloten bebouwingen deze publiciteitsinrichting niet de nodige ruimtelijke samenhang heeft en de oppervlakte ervan als overdreven te beschouwen is;”. Ook deze motieven getuigen niet van een zorgvuldig onderzoek naar de verenigbaarheid

van de aanvraag met een goede ruimtelijke ordening. Hieruit kan verzoekende partij niet opmaken waarom zijn argumenten van geen tel zouden zijn.

*Verwerende partij beperkt zich tot stijlformuleringen ‘niet de nodige ruimtelijke samenhang’ en ‘een visueel storend voorkomen’, of tot motieven die volstrekt onjuist zijn ‘de oppervlakte ervan als overdreven te beschouwen is’. De Raad zal vaststellen dat verwerende partij ook de buitengevel in de beoordeling heeft betrokken, terwijl verwerende partij zich diende te beperken tot de ‘geïntegreerde publiciteitsinrichting’ (zie supra).
...”*

In haar wederantwoordnota herhaalt de verzoekende partij dat zij geen weerlegging van haar argument betreffende de sinds jaar en dag bestaande toestand van het pand in de bestreden beslissing vindt. De verwerende partij slaagt er in haar verweer ook niet in om die motivering te duiden. Hetzelfde geldt volgens de verzoekende partij voor de vaststelling dat het pand maar een beperkte zichtbaarheid heeft en dat zij aangetoond heeft dat het veilig verkeer simpelweg niet in het gedrang kan komen. Die concrete argumenten pro de aanvraag worden in de bestreden beslissing niet weerlegd.

Beoordeling door de Raad

De verzoekende partij viseert in het tweede middel het weigeringsmotief in de bestreden beslissing dat de aanvraag onverenigbaar is met de goede ruimtelijke ordening.

Zoals al geoordeeld, weerlegt het eerste middel de rechtmatigheid van het weigeringsmotief niet dat de aanvraag in strijd is met artikel 6 van de bouwverordening. Dat is een dragend motief dat op zichzelf volstaat om de bestreden beslissing te verantwoorden. Het tweede middel laat dat motief onverlet en vervalst als kritiek op een overtollige motivering. Kritiek op een overtollig motief kan niet tot de vernietiging van de bestreden beslissing leiden.

Het middel wordt verworpen.

VI. KOSTEN

Met toepassing van artikel 33 DBRC-decreet wordt het rolrecht van het beroep ten laste van de verzoekende partij als ten gronde in het ongelijk gestelde partij gelegd.

Op grond van artikel 21, §7 DBRC-decreet wordt de aanspraak van de verzoekende partij op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro ten laste van de verwerende partij niet ingewilligd.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep wordt verworpen.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bestaande uit het rolrecht bepaald op 200 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 15 oktober 2019 door de negende kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de negende kamer,

Yannick DEGREEF

Geert DE WOLF